

ACOLLIR

FRA JACINT DURAN

Un dels gestos que més han quedat en la memòria de l'inici del ministeri del papa Francesc fou la seva primera aparició pública, al balcó a la plaça de sant Pere. Abans de beneir la multitud que s'hi havia aplegat, va demanar a tots els presents i als qui ho estaven seguint pels mitjans de comunicació que preguessin per ell i es va inclinar, com qui rep una benedicció. Ara, tot sovint, demana que es pregui per ell. I veure'l confessant-se, no és sols un acte de bon exemple i d'humilitat, sinó que correspon a la veritat. Tots, i ell també, necessitem que preguin per nosaltres. Tots, i ell també, necessitem demanar perdó.

La litúrgia d'abans del Concili Vaticà II ho remarcava molt. Al començament, el celebrant deia el "jo pecador" i era l'assemblea qui l'absolia. L'oficiant començava dient: "Jo confesso a Déu... Per tant prego a la benaurada verge Maria i a vosaltres germans, que pregueu per mi a Déu, nostre Senyor". I el poble responia: "Que Déu omnipotent s'apiadi de vós, us perdoni els pecats i us dugui a la vida eterna". Tot seguit, el poble deia el

"jo pecador" tot demanant al prevere: "Jo prego a la verge Maria i a vós pare, que pregueu per mi a Déu, nostre Senyor". Aleshores, el prevere invocava el perdó de Déu. Actualment també ho fem, però això que antigament quedava més clar, pot passar una mica desapercebut ja que ho fem tots alhora: prevere i assemblea. Tots ens confessem pecadors alhora, prevere i assemblea, i tots demanem que Déu ens perdoni.

Aquesta seguretat de pertànyer tots a un mateix poble amb la doble consciència d'ésser coresponsables tant en la missió com en el pecat, ens fa conscients de la nostra vocació i, al mateix temps, humils pel nostre pecat, el propi i el de la nostra fraternitat.

Així, Pere podrà presidir les esglésies, com diu sant Ignasi d'Antioquia, no en el poder sinó en la caritat. La triple pregunta que li fa Jesús ressuscitat sobre si l'estima entristeix Pere perquè li recorda les seves negacions. Però, malgrat tot, el Senyor el ratifica en la missió: "Pastura les meves ovelles". Pere podrà fer la seva missió si és cons-

cient del seu pecat i no va de pur. Pere podrà fer la seva missió si és conscient que no són seves les ovelles sinó que Jesús és el pastor i són d'Ell, les ovelles. Diu Jesús: "Pastura les meves ovelles". Pere podrà fer la seva missió si estima Jesús. I, en definitiva, podrà fer la seva missió si es recolza en Jesús i deixa que Jesús en sigui el pastor. Per això, Jesús acaba dient: "Vine amb mi". Sense Ell no podrà fer res.

Aquesta presència de Jesús es troba en tota la comunitat, la qual no sols ha d'escoltar, sinó ser escoltada. El document que el papa ha publicat com a resultat del darrer Sínode sobre la Família titulat *Amoris laetitia* és un treball molt personal del papa. Però també és el resultat d'escoltar el que deien els participants en el Sínode i no només els qui hi eren físicament, sinó que en el text hi ressona la manera de fer de bona part de l'Església. Això es nota en bona part del document i també en el delicat tema de la comunió dels separats i tornats a casar. En aquest punt el papa expressament diu que no dóna una normativa clara per

a tots. Cada persona, cada família ha d'ésser escoltada i acompanyada. Hem d'actuar com una mare: al mateix temps volem que quedi clar l'ideal evangèlic i no hem de renunciar al bé possible. Una interpretació del text és que la participació de l'Eucaristia i dels altres sagraments és possible quan la decisió és fruit d'un acompanyament i de la decisió en consciència de la parella.

Això és ressò d'una manera de fer de part de l'Església. Es demana un acompanyament molt personalitzat a cada parella per part dels pastors, tot fent un discerniment. Cal formar la consciència, però no per substituir-la. Cal formar consciències i no donar tan sols normes.

Els sagraments no estan fets com un premi per als bons, sinó com una medicina per a aquells que ens reconeixem necessitats i malats. I això, com ho mostra la litúrgia, començant pel qui presideix i continuant per tota l'assemblea i cadascun dels creients: hem de tenir la valentia, com Pere, de reconèixer, en concret, on és la nostra ferida. Llavors estarem preparats per a ser fidels a la nostra vocació.